

”ميني بچي - مايا راوڻ کي سنگ ۾ آکر ٿر پٽڪ گئي، پوٽر پوٽي

اپوٽر بن گئي، اب ڦر پوٽر بنو“

پرشن :- هرايڪ بچي ڪو آڀني اوڀر ڪوئسا ونڊر لڳتا هئ؟ باپ ڪو بچون پر ڪوئسا ونڊر لڳتا هئ؟
اُٿر :- بچون ڪو ونڊر لڳتا ڪ همر ڪيا ٿي، ڪسڪي بچي ٿي، اٽسي باپ ڪا همين ورثا ملا
ٿا، اُس باپ ڪو هين پوڻ گئي. راوڻ آيا اٿني فائي آ گئي جو رچتا اوڙ رچنا سڀ پوڻ گيا. باپ ڪو
بچون پر ونڊر لڳتا، جن بچون ڪو مٿن نين اٿنا اونچ بنايا، راجيه پاڳيه ديئا، وهي بچي ميري
گلائي ڪرني لڳي. راوڻ کي سنگ ۾ آکر سڀ ڪچ گنوا ديئا.

اور شانتي . ڪيا سوچ رهي هو؟ نمبروار پرشارت انوسار هرايڪ کي جيو آتما اب آڀني اوڀر
ونڊر ڪاءِ رهي هئ ڪ همر ڪيا ٿي، ڪسڪي بچي ٿي اوڙ برور باپ سين ورثا ملا ٿا، ڦر ڪئي همر
پوڻ گئي. همر ستوپرڌان دنيا ۾ ساري وشو کي مالڪ ٿي، بهت سڪي ٿي. ڦر همر سيڙهي اُٿري. راوڻ
آيا گويا اٿني فائي آ گئي جو رچتا اوڙ رچنا ڪو همر پوڻ گئي. فائي ۾ منش راستا آڏ پوڻ جاتي هئ
نان. تو همر پي پوڻ گئي ڪ همارا گهر ڪهان هئ، ڪهان کي رهندي والي ٿي. اب بابا ديك رهي
هئ هماري بچي، جنهين همر آج سين پانچ هزار ورش پهلي راجيه پاڳيه ديو ڪر گئي، بڙي آند
موچ ۾ ٿي، يهه ڦر ڪيا هو گئي. ڪئي راوڻ کي راجيه ۾ آ گئي. پرائي راجيه ۾ تو ضرور دڪ هين
ملينگا. ڪني ٿر پٽڪي. انڌرڌا ۾ باپ ڪو ديوندي رهي پرنتو ملي ڪهان؟ جسڪو پٿر نڪر ۾
ڊال ديئا تو ملينگا ڦر ڪئي. آڏا ڪلپ ٿر پٽڪ ڦر ڪئي. آڀني هين آڳيان
ڪي ڪارڻ راوڻ راجيه ۾ ٿر نين ڪتتا دڪ اُٿيا هئ. پارت پڳتي مارگ ۾ غريب بنتا هئ. باپ
بچون ڪي طرف ديکتي هئ تو خيال هوتا هئ پڳتي مارگ ۾ ڪتتا پٽڪي هئ، آڏا ڪلپ پڳتي
ڪي هئ، ڪس ليئي؟ پڳوان سين ملي ليئي. پڳتي ڪي باد هين پڳوان ڦل ديئي هئ. ڪيا ديئي
هئ؟ وه تو ڪوئي جانتي نهين. بلڪل ٻڌو بن گئي هئ. يهه سڀ باتين ٻڌي ۾ آني چاهيئي همر
ڪيا ٿي ڦر ڪئي راجيه پاڳيه ڪرتي ٿي ڦر ڪئي سيڙهي نيچي اُٿري اُٿري راوڻ کي
زنجیرون ۾ بندتي گئي. آپرم آپار دڪ ديڪي. پهلي پهلي ٿر آپرم آپار سک ۾ ٿي. تو دل ۾ آنا
چاهيئي، آڀني راجيه ۾ ڪتتا سک ٿا ڦر پرائي راجيه ۾ ڪتتا دڪ اُٿيا. جيئي وو لوگ سمجهتي
هئ انگریزون کي راجيه ۾ همر نين دڪ اُٿيا هئ. اب ٿر بئي هو، اندر ۾ يهه خيال آنا چاهيئي
همر ڪوئن ٿي، ڪسڪي بچي ٿي؟ باپ نين همڪو ساري وشو ڪا راجيه ديئا ڦر ڪئي همر راوڻ
راجيه ۾ جڪڙ گئي. ڪني دڪ ديڪي، ڪني گندي ڪرم ڪئي. سرشتي دن پرت دن گرتي
هين گئي هئ. منشون کي سنسڪار دن پرت دن ڪرمنل هوتي گئي هئ. تو بچون ڪو سمرتي ۾
آنا چاهيئي. باپ ديکتي هئ يهه پوٽر پوٽي ٿي، جسڪو راجيه پاڳيه ديئا وه ڦر ميري آڪيوپيشن
ڪو هين پوڻ گئي. اب ڦر ٿر تموپرڌان سين ستوپرڌان بنا چاهتي هو تو مجهه باپ ڪو ياد ڪرو
تو سڀ پاپ ڪت جاتي. پرنتو ياد پي نهين ڪر سکتي. گهري گهري ڪهتي هئ بابا همر پوڻ
جاتي هئ. اڙي، ٿر ياد نهين ڪرينگي تو پاپ ڪئي ڪئينگي؟ ايڪو تو ٿر وڪارون ۾ گر پنت
بني اوڙ دوسرا ڦر باپ ڪو گالي ديني لڳي. مايا کي سنگ ۾ ٿر اٿنا گر پري جو جس نين تمڪو

آسمان ۾ چڙهايا اُنڪو نڪر پتر ۾ لي گئي. مايا کي سنگ ۾ تهر نين اُنسا ڪام ڪيئا هئا! ٻڌي ۾ انا چاهيئي نان. ايڪدم پتر ٻڌي تو نهين بننا چاهيئي. باپ روز روز ڪهتي هئا مئن فرست ڪلاس پائنت تمکو سُناتا هون.

جئسي بامبي ۾ سنگنن هون تو اُس ۾ بنلاءِ سڪتي هئا ڪ باپ ڪهتي هئا هي پار تو اسيون، تمکو هر نين راجيه پاڳيه ديئا. تهر ديوتائين هيون ۾ ٿي ڦر تهر راوڻ راجيه ۾ ڪئسي آئي، يهه پي ڊراما ۾ پارٿ هئا. تهر رچنا اؤر رچنا کي آد مڙيه اُنٿ ڪو سمجهو تب اونچ پد پاءِ سڪو. اؤر ميري ڪو ياد ڪرو تو تمهاري وڪرم وناش هو. يهان پل سڀ بعني هئا ڦر پي ڪسڪي ٻڌي ڪهان، ڪسڪي ٻڌي ڪهان هئا، ٻڌي ۾ پي انا چاهيئي هر ڪهان ٿي. اب هر پرائي راوڻ راجيه ۾ آڪر پري هئا تو ڪتني دڪي هون هئا. هر شواليه ۾ تو بهت سڪي ٿي. اب باپ آئي هئا وئشاليه سين نڪالني. تو پي نڪلتي هيون نهين. باپ ڪهتي هئا تهر شواليه چلينگي ڦر وهان يهه وڪ نهين ملينگا. يهان ڪا گندا ڪان پان نهين ملينگا. يهه لڪشمي نارائڻ تو وشو ڪي مالڪ ٿي نان. ڦر يهه ڪهان گئي؟ ڦر سين اپنا راجيه پاڳيه لي رهي هئا. ڪننا سهج هئا. يهه تو باپ سمجهاتي هئا، سڀ سروسبل نهين هونگي. نمبروار راجڌاني استاپن ڪرني هئا، جئسي پانچ هزار ورش پهلي ڪي ٿي. ستوپرڌان بننا هئا، باپ ڪهتي هئا يهه هئا تموپرڌان پرائي دنيا. اُنڪيوريت پرائي جب هونگي تب تو باپ آئينگي نان. باپ بگر تو ڪوئي سمجھاءِ نه سڪي. پڳوان اس رت دواران همکو پڙهه رهي هئا، يهه ياد رهي تو پي ٻڌي ۾ گيان هو. ڦر اؤرون ڪو بتاءِ آپسمان پي بنائي. باپ سمجهاتي هئا پهلي تو تمهاري ڪرمئل ڪئريڪٽرس ٿي، جو مشڪل سُدرتي هئا. اُنڪون ڪي ڪرمئلتي نڪلتي نهين هئا. ايڪ تو ڪام ڪي ڪرمئلتي وهه مشڪل چوٽي هئا ڦر سات ۾ پانچ وڪار هئا. ڪروڌ ڪي ڪرمئلتي پي ڪتني هئا. بعني بعني پوٿ آجاتا هئا. يهه پي ڪرمئلتي هونگي. سولائيزڊ تو هونگي نهين. نتيجا ڪيا هونگا. سوگڻا پاپ چڙهه جائينگا. گهري گهري ڪروڌ ڪرتي رهينگي. باپ سمجهاتي هئا تهر اڀي راوڻ راجيه ۾ تو نهين هو نان. تهر تو ايشور ڪي پاس بعني هو. تو ان وڪارون سين چوٽي ڪي پرتگيا ڪرني هئا. باپ ڪهتي هئا اب مجھي ياد ڪرو. ڪروڌ مت ڪرو. پانچ وڪار تمکو آڏا ڪلپ گراتي آئي هئا. سڀ سين اونچ پي تهر ٿي. سڀ سين جاستي گري پي تهر هو. ان پانچ پوٿون نين تمکو گرايا هئا. اب شواليه ۾ جاني ڪي ليئي ان وڪارون ڪو نڪالنا هئا. اس وئشاليه سين دل هتاتي رهو. باپ ڪو ياد ڪرو تو اُنٿ متي سو گتي هو جائينگي تهر گهر ۾ پهونچ جائينگي. اؤر ڪوئي يهه راستا بتاءِ نهين سڪتي. پڳوانو واپسي، مئن نين تو ڪي پي ڪها نهين هئا ڪ مئن سرووپا پي هون. مئن نين تو راج يوگ سڪايا اؤر ڪها تمکو وشو ڪا مالڪ بناتا هون ڦر وهان تو اس ناليچ ڪي درڪار هيون نهين رھتي. منش سين ديوتا بن جاتي هئا، تهر ورثا پاءِ لينتي هو. اسر هٿ يوگ آد ڪي بات نهين. اپني ڪو آتما سمجهو، اپني ڪو شريبر ڪيون سمجهتي هو. شريبر سمجهني سين ڦر گيان اُنءِ نهين سڪتي. يهه پي پاوي. تهر سمجهتي هو هر راوڻ راجيه ۾ ٿي، اب رام راجيه ۾ جاني ڪي ليئي پرشارت ڪر رهي هئا. اڀي هر پرشوتهر سنگر ڀنگ واسي هئا.

پل گرھست ۾ رهو. اِٿني سڀ يهان ڪهان رهينگي. برهمڻ بن ڪر سڀ يهان برهما ڪي پاس پي نهين رهه سڪتي هئا. رهنا پي اپني گهر ۾ هئا اؤر ٻڌي سين سمجهنا هئا هر شوڏر نهين،

هر برهمڻ هئ. شودرون سين آهستي آهستي الڳ هو جانا هئ. ڪوشش ڪرتي هئ هر الڳ رهين. ساڻ ۾ رهنبي سين ڪڇ نه ڪڇ ڪت ڪت چلتي رهنبي. ڪيونڪ انهن ڪي هئ معجارتِي. تم برهمڻ هو مئنائِي. تم برهمڻون ڪي چوڻي ڪتني چوڻي هئ تو گرهست ۾ رهتي شير نرواه ليئي ڏنڌا پي ڪرنا هئ. صرف باپ ڪو ياد ڪرو. هر ڪيا ٿي، اب هر پراڻي راجيه ۾ بئني هئ. ڪتتا هر دڪي ٿي. اب بابا همڪو ڦر لي جاتي هئ تو گرهست وهنوار ۾ رهتي وه اوستا جماني هئ. شروع ۾ ڪتني بڙي بڙي پريوار آئي، ڦر ان سين ڪوئي رهي، باقي چلي گئي. تمهاري ٻڌي ۾ هئ هر اپني راجيه ۾ ٿي ڦر آبي ڪهان آڪر پري هئ. ڦر اپني راجيه ۾ جاتي هئ. تم لڪني هو، ڪهتي هو بابا فلاڻا بهت آچا ريگيولر ٿا ڦر آتي نهنين. نهنين آتي هئ تو گويا وڪار ۾ گري. ڦر گيان ڪي ڌارڻا هو نه سڪي. اُنتي ڪي بدلي گرتي گرتي پائي پئسي ڪا پد پاءِ لينگي. ڪهان راجا، ڪهان نيچ پدا! پل سڪ تو وهان هئ هين پرنٽو پرشارت ڪيئا جاتا هئ اونچ پد پاني ڪا. بڙا مرتبا ڪوڻ پاءِ سڪتي هئ؟ يهه تو سڀي سمجهه سڪتي هئ، آبي سڀ پرشارت ڪر رهي هئ. ڪنگ مهيندر (پوپال ڪي) پي پرشارت ڪر رها هئ. وه ڪنگ تو پائي پئسي ڪي هئ، يهه تو سوريونسي راجڌاني ۾ جاني والا هئ. پرشارت اُتسا هئ جو وڃڻ مالها ۾ جا سڪتي هئ. باپ بچون ڪو سمجهاتي هئ اپني دل ۾ جاچ ڪرتي رهنا هئ هماري آنڪين ڪهان ڪرمنل تو نهنين هوتي هئ؟ اُڪر سولائيزڊ هو جاءِ تو باقي ڪيا چاهيئي. پل وڪار ۾ نهنين جائينگي پرنٽو ڪڇ نه ڪڇ آنڪين دوڪا ديتي رهتي هئ. نمبرون هئ ڪام، ڪرمنل آءِ بڙي خراب هئ اس ليئي نام هين هئ ڪرمنل آئيزڊ، سول آئيزڊ. بيحد ڪا باپ بچون ڪو جاتي تو هئ نان يهه ڪيا ڪرم ڪرتي هئ، ڪتني سروس ڪرتي هئ؟ فلاڻي ڪي ڪرمنل آئيزڊ آبي تڪ گئي نهنين هئ آبي اُتسي گپت سماچار آتي هئ. آگي چل اوڙ پي اُڪيوريت لڪينگي. حد پي فيل ڪرينگي هر تو اتنا سميه جوڻ بولتي، گرتي آبي هئ. گيان پورا ٻڌي ۾ بئنا نهنين ٿا. يهي ڪارڻ ٿا جو هماري اوستا نهنين بني. باپ سين هر چپاتي ٿي. اُتسي بهت چپاتي هئ. سرجن سين پانچ وڪارون ڪي بيماري چپاني نهنين هئ، سچ بتانا چاهيئي هماري ٻڌي اس طرف جاتي هئ، شو بابا طرف نهنين جاتي. بتاتي نهنين هئ تو وه بيماري ورڌي ڪو پاتي رهتي هئ. اب باپ سمجهاتي هئ بچي، ديهي ايماني بنو، اپني ڪو آتما سمجهو. آتما پائي پائي هئ. تم ڪتني سڪي ٿي جب پوجيه ٿي. اب تم پوجاري دڪي بن پري هو. تمڪو ڪيا هو گيا! سڀ ڪهتي هئ يهه گرهست آشرم تو پرمپرا سين چلا آيا هئ. ڪيا رام سيتا ڪو بچي نهنين ٿي! ليڪن وهان وڪار سين بچي نهنين هوتي. اڙي، وه تو هئ هين سمپورڻ نروڪاري دنيا. وهان پرشناچار سين پنداش نهنين هوتي، وڪار نهنين ٿا. وهان يهه راوڻ راجيه هوتا هين نهنين، وهه تو رام راجيه هئ. وهان راوڻ ڪهان سين آيا. منشون ڪي ٻڌي بلڪل چت خاطي ۾ هئ. ڪس نين ڪي؟ مئن تمڪو سنوپرڌان بنايا ٿا، تمهارا ٻيڙا پار ڪيئا ٿا ڦر تمڪو تموپرڌان ڪس نين بنايا؟ راوڻ نين. يهه پي تم پوڻ گئي هو. ڪهتي هئ يهه تو پرمپرا سين چلا آتا هئ، اڙي، پرمپرا ڪب سين؟ ڪوئي حساب تو بتائو. ڪڇ پي سمجهتي نهنين. باپ سمجهاتي هئ تمڪو ڪتتا راجيه پاڳيه ديڪر گئي. تم پارتواسي بهت هين خوشي ۾ ٿي، اوڙ ڪوئي ٿا هين نهنين. ڪرشنچن پي ڪهتي هئ پٿراڊائيز ٿا، چتر پي ديوتائون ڪي هئ، ان سين ڪوئي پُراڻي چيز تو هئ نهنين. پُراڻي تي پُراڻي يهه لڪشمي نارائڻ هونگي يا انهن ڪي ڪوئي وسنو هونگي. سڀ سين پُراڻي تي پُراڻا هئ شري ڪرشن. نئين سين نيان شري ڪرشن ٿا. پُراڻا

ڪيون ڪهتي ڪيونڪ پاسٽ هو ڳيا نان. تہ هيٺ ڳوري ٿي ڦر سانوري بني. سانوري ڪرشن ڪو پي ڊيڪ ڪر بڙا خوش هوتي هئ. جهولي ۾ پي سانوري ڪو جهولائينڱي. انڪو ڪيا پتا ڪ ڳورا ڪب ٿا. ڪرشن ڪو ڪتنا پيار ڪرتي هئ! راڌي نين ڪيا ڪيئا؟

باپ ڪهتي هئ تہ يهان ست ڪي سنگ ۾ بٽني هو، ٻاهر ڪسنگ ۾ جاني سين ڦر پوڻ جاتي هو. مايا بڙي پرڀل هئ، گچ ڪو گراه هپ ڪر ليتي هئ. اٽسي پي هئ اڀي پاڳي ڪ پاڳي. ٿورا پي اپنا آهنڪار آني سين اوڙ هيٺ ستياناش ڪر ليتي هئ. بيحد ڪا باپ تو سمجھاتي رهيڱي. اسر ڦنڪ نهيٺ هونا چاهيئي. بابا نين اٽسي ڪيون ڪها، هماري عزت گئي! اڙي عزت تو راوڻ راجيه ۾ چت هو هيٺ گئي هئ. ديهه ايمان ۾ آني سين اپنا هيٺ نقصان ڪر دينڱي. پد پرشت هو پرينڱا. ڪروڌ، لوپ پي ڪرمنل آءِ هئ. آنڪون سين چيز ديڪتي هئ، تب تو لوپ هوتا هئ.

باپ آڪر اپنا بغيچا ديڪتي هئ ڪس ڪس ڦسر ڪي قول هئ. يهان سين جاڪر ڦر اس بغيچي ۾ قولون ڪو ديڪتي هئ. شو بابا ڪو قول پي بروبر چڙهاتي هئ. وه تو هئ نراڪار، چئنن قول. تہ اڀي پرشارت ڪر اٽسا قول بنتي هو. بابا ڪهتي هئ ميني ميني بچون، جو ڪچ بيتا، اسڪو ڊراما سمجھو. سوچو نهيٺ ڪ ڪتني محنت ڪرتي هئ، هوتا تو ڪچ نهيٺ، ٺهرتا نهيٺ. اڙي، پر جا پي تو چاهيئي نان. ٿورا پي سنا تو وه پر جا هو گئي. پر جا تو ڊير بنني هئ. گيان ڪپي وناش ڪو نهيٺ پاتا هئ. ايڪ وار سنا شو بابا هئ، تو پي بس، پر جا ۾ آ جائينڱي. اندر ۾ تمهيٺ يه سمرتي آني چاهيئي ڪ هر جس راجيه ۾ ٿي، وه ڦر سين اب پاءِ رهي هئ. اسڪي ليتي پورا پرشارت ڪرنا چاهيئي. بلڪل اٽڪيوريت سروس چل رهي هئ. اڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنڱ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليتي مڪيه سار :-

- (1) شواليه ۾ جاني ڪي ليتي ان وڪارون ڪو نڪالنا هئ. اس وٽشاليه سين دل هٿاتي جانا هئ. شوڏرون ڪي سنگ سين ڪنارا ڪر ليتا هئ.
- (2) جو ڪچ بيتا اسي ڊراما سمجھ ڪوئي پي ويچار نهيٺ ڪرنا هئ. آهنڪار ۾ ڪپي نهيٺ آنا هئ. ڪپي سڪيا ملني پر ڦنڪ نهيٺ هونا هئ.

وردان - خوشيون ڪي خزاني سين سمپن بن ڏکي آتمائون ڪو خوشي ڪا دان ديني والي پڻج آتما پو

اس سمپه دنيا ۾ هر سمپه ڪا ڏک هئ اوڙ آپڪي پاس هر سمپه ڪي خوشي هئ. تو ڏکي آتمائون ڪو خوشي دينا، يه سپ سين بڙي سين بڙا پڻج هئ. دنيا والي خوشي ڪي ليتي ڪتنا سمپه، سمپتي خرچ ڪرتي هئ اوڙ آپڪو سهج اوناشي خوشي ڪا خزانو مل ڳيا. اب صرف جو ملا هئ اسي بانٽني جاڻو. بانٽنا معنيٰ ٻڌانا. جو پي سنبنڌ ۾ آئي وه انپو ڪري ڪ انڪو ڪوئي سرپشت پراپتي هوئي هئ جسڪي خوشي هئ.

سلوگن - انپوي آتما ڪپي پي ڪسي پي بات سين دوڪا نهيٺ ڪا سڪتي، وه سدا وجئي رهتي هئ.